Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Cetera vt hebdo. p[re]cede[n]ti. Per eb[...]. lec. Ep[isto]la Ja.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

eccleſie laudabo te al. alla. ℣.
Qui timetis dñm laudate eũ
vniuerſũ ſemẽ iacob magnifi-
cate eũ. In. ℟. Hymnũ cãta
te nobis alla. Quo cãtabim⁹
cãticũ dñi in terra aliena alla
alla. ℣. Sup flumina. Quo.
℟. Deus canticũ nouũ canta
bo tibi alla. In pſalterio decẽ
chordarũ pſallã tibi alla alla
℣. Qui das ſalutẽ regib⁹ q li
beraſti ſeruũ tuũ de gladio ma
ligno. In. Gla. In. ℟. In to
to corde meo alla exquiſiui
te alla. Ne repellas me a mã-
datis tuis al. al. ℣. In labiis
meis pronunciaui omĩa iudi-
cia oris tui. Ne. ℟. Alla de-
lectatio bona in opib⁹ manuũ
illi⁹ diuitie multe al. alleluia.
℣. Speciosa facta es ⁊ ſuauis
in deliciis tuis Di. ℟. In ec
cleſiis benedicite deo alleluia
Dño de fõtib⁹ iſrl al. al. ℣. Cã
tate dño cãticũ nouũ: cantate
dño omĩs terra Dño. Gloria.
Dño. ℟. Cantate deo alla.
Pſalmũ dicite ei alla. ℣. Da
te gloriam laudi eius. Pſal.
℟. Bonũ eſt cõfiteri dño al.
Et pſallere al. ℣. Ad annun-
ciandũ mane miſericordiã tu
am ⁊ veritatẽ tuaz p noctem.
Et. ℟. Dicant nũc qui re-
dẽpti ſũt. alla. A dño alleluia
℣. Quos redemit de manu
inimici ⁊ de regionib⁹ congre
gauit eos A dño. Gloria. A

Cap. ⁊ col. de dñica. Sequẽ-
tes añe dicũtur ſup bened. et
mag. dum de tpe canitur quo
tiens opus fuerit repetende.
Añ. Amẽ amen dico vob qꝛ
plorabitis et flebitis vos: mũ
dus aũt gaudebit: vos aũt cõ
triſtabimini; ſed triſticia vr̃a
vertetur in gaudiũ alla. Aña
Triſticia implebit cor veſtrũ
alla ⁊ gaudiũ vr̃m nemo tol-
let a vobis alla. añ. Triſticia
veſtra alla vertetur in gaudi-
um alla. añ. Modicũ ⁊ non
videbitis me alla qꝛ vado ad
patrẽ al. añ. Iterũ autẽ vide
bo vos ⁊ gaudebit cor veſtrũ
alla. ⁊ gaudiũ veſtrum nemo
tollet a vobis alla. Cetera vt
hebdo. pcedẽti. Per ebd. lec.
Iacob⁹ dei ⁊ Epla Ia.
domini noſtri ieſu chri-
ſti ſeruus duodecim tribubus
que ſũt i diſpſiõe ſalutẽ. Ome
gaudium exiſtimate fr̃es mei
cũ in temptatões varias in-
cideritis ſciẽtes qꝛ pbatio fi-
dei vr̃e patiam operat. Patia
aũt opus pfectũ habeat vt ſitꝫ
pfecti ⁊ integri i nullo deficiẽ-
tes. Si qs aũt veſtrũ indiget
ſapia poſtulet a deo q dat om
nib⁹ affluenter ⁊ nõ improperat:
⁊ dabit ei. Poſtulet autem in
fide nihil heſitans. Qui eniꝫ
heſitat ſimilis eſt fluctui ma-
ris que a vento mouetur et
circũfertur. Non ergo eſtimet

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

homo ille quod accipiat ali-
quid a domino. Uir duplex
animo inconſtans eſt in om̄i-
bus vijs ſuis: glorietur autez
frater humilis in exaltatione
ſua. diues autē in humilitate
ſua: quoniā ſicut flos feni trā-
ſibit. Exoꝛtus ē enī ſol cū ar-
doꝛe ⁊ areſecit fenum ⁊ flos eiꝰ
decidit: ⁊ decoꝛ vultus eiꝰ de
perijt. Ita et diues in itineri-
bus ſuis marceſcet. Beatus
vir qui ſuffert temptationem
quoniam cum ꝓbatus fuerit
accipiet coꝛonam vite quā re-
pꝛomiſit deus diligentibus ſe
Nemo cum temptatur dicat
qm̄ a deo temptatur. Deꝰ em̄
interp̄tatoꝛ maloꝛum eſt. Ip-
ſe autem neminem temptat.
Unuſquiſq; vero temptatur a
concupiſcentia ſua abſtractuſ
⁊ illectus. Deinde concupiſcē-
tia cum ceperit parit peccatū
peccatū vero cuz conſumma-
tum fuerit generat moꝛtem.
Nolite itaq; errare frēs mei
dilectiſſimi Om̄e datum op-
timum ⁊ om̄e donum ꝑfectuz
deſurſum eſt deſcendens a pa
tre luminum apud quē non ē
tranſmutatio nec viciſſitudis
obumbꝛatio Uoluntarie em̄
genuit nos verbo veritatis vt
ſimus initium aliquod crea-
ture eius. Scitis fratres mei
dilectiſſimi Sit aūt om̄is hō
velox ad audiendum: tardus
autē ad loquendum: ⁊ tardꝰ
ad iram. Ira em̄ viri iuſticiā
dei non operatur. Propt̄ qd̄
abijcientes omnez immundi-
tiam et habundantiam mali
cie in manſuetudine ſuſcipite
inſitum verbum quod poteſt
ſaluare animas veſtras. Eſto
te aūt factoꝛes verbi ⁊ nō au-
ditoꝛes tantum fallentes voſ-
metipſos. quia ſi quis audi-
toꝛ eſt verbi ⁊ non factoꝛ h̄ cō
parabitur viro cōſiderāti vul
tum natiuitatis ſue in ſpeculo
Conſiderauit em̄ ſe ⁊ abijt: ⁊
ſtatim oblitus eſt qualis fue-
rit. Qui aūt ꝑſpexerit in lege
perfecte libertatis ⁊ perman-
ſerit in ea non auditoꝛ obliui
oſus factus ſed factoꝛ operis
hic beatus i facto ſuo erit. Si
quis aūt putat ſe religioſum
eſſe non refrenans linguam ſu
am ſed ſeducens coꝛ ſuum: hu
ius vana eſt religio. Religio
munda et immaculata apud
deum et patrem hec eſt viſita
re pupillos et viduas in tribu
latione eoꝛum ⁊ immaculatuz
ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. Fra
tres mei nolite in perſonarum
acceptione habere fidem dn̄i
dn̄i noſtri ieſu chriſti glīe. Et-
nim ſi introierit in conuentuz
veſtrum vir aureum anulum
habens in veſte candida intro
ierit aūt ⁊ pauper in ſoꝛdido
habitu ⁊ intendatis in eum q̄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

indutus eſt veſte pꝛeclara ⁊ di
xeritis tu ſede hic bene: paupe
ri aũt tu ſta illic: aut ſede ſub
ſcabello pedum meoꝛum: nõ-
ne iudicatis apud voſmetip-
ſos ⁊ facti eſtis iudices cogi-
tationum iniquarum. Audi-
te fratres dilectiſſimi Nonne
deus elegit pauperes ĩ h̃ mũ-
do diuites ĩ fide ⁊ heredes re
gni quod repꝛomiſit deus di-
ligentibus ſe. Uos aũt exho-
noraſtis paupem. Nonne di-
uites per potentiaꝫ oppꝛimũt
vos: ⁊ ipſi attrahunt vos ad
iudicia Nõne ipi blaſphemãt
bonũ nomẽ qđ inuocatum ẽ
ſuper vos. Si tamen legẽ per
ficitis regalem ſcḿ ſcripturas
diliges pꝛoximum tuuꝫ ſicut
teipſum. bene facitis: ſi auteꝫ
perſonas accipitis peccatum
operamini ⁊ redarguti a lege q̃-
ſi tranſgreſſoꝛes. quicunq̧ au
tem totam legeꝫ ſeruauerit of-
fendat autem in vno factus ẽ
omnium reus. Qui em̃ dixit
non mechaberis: dixit ⁊: nõ oc
cides. Qđ ſi non mechaberis
occides aũt fact⁹ es tranſgreſ
ſoꝛ leg̃. Sic loquimini ⁊ ſic fa
cite ſicut per legem libertatis
incipientes iudicari. Judiciũ
eni ſine miſericoꝛdia illi q̃ nõ
facit miſericoꝛdiam. Super-
exaltat autem miſericoꝛdia iu
diciũ. Tu. Sabbato in veſ.
añ. ſup mag. Iterum ãt vt s̃.

Dñica iiij. Scdm Johannes.
In illo tempe: Dixit Ie-
ſus diſcipulis ſuis Ua
do ad eum qui me miſit ⁊ ne-
mo ex vobis interrogat me q̃
vadis. Et rel. Omlia ve. be.
Sicut ex lectione euangelica
fratres chariſſimi audiuimuſ
dominus ⁊ redemptoꝛ noſter
imminente ſue paſſionis arti-
culo diſcipulis et gloꝛiam aſ-
cenſionis q̃ ipe poſt moꝛtem ⁊
reſurrectionem erat clarificã-
dus ⁊ aduentum ſpiritusſãcti
quo illi erant illuſtrandi pate
fecit quatinus inſtante hoꝛa
paſſionis eiuſdem minus pꝛo
illius moꝛte dolerent quẽ p⁹
moꝛtem ad celos ſubleuandũ
non dubitarent minus q̃ d ſua
deſolatione trepidarent quos
ab eunte licet dño ſpiritusſan
cti gratia cõſolandos eſſe ſpe-
rarent. Tu. Lectio ſecunda.
Uado inquit ad eum q̃ me
miſit ⁊ nemo ex vobis interro
gat me quo vadis Ac ſi aper
te dicat Reuertoꝛ ⁊ aſcendẽdo
ad eum qui me incarnari con-
ſtituit ⁊ tãta tamq̧ manifeſta
erit eiuſdem aſcenſionis clari
tas vt nemini veſtrum opus
ſit interrogare quo vadam vi
dentib⁹ cunctis quia ad celoſ
pergam Tu aũt. Lctõ tertia
Bene aũt cũ de aſcenſiõe ſua
dixiſſet vado ad euꝫ q̃ me mi
ſit addidit: ⁊ nemo ex vobis